

LEGISLACJA

Zgodnie z [treścią projektu](#) Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dniem 1 lipca 2023 r. nastąpi odwołanie stanu zagrożenia epidemicznego. Wraz z końcem stanu zagrożenia, zakończą się także wybrane preferencje z tzw. Tarczy Antykryzysowej. Do najważniejszych zmian należą:

- przywrócenie terminów raportowania krajowych schematów podatkowych (MDR) – bieg terminu rozpocznie się od 1 sierpnia br.;
- koniec ważności certyfikatów rezydencji obejmujących 2019 r. – od 1 września br. należy pozyskać nowe certyfikaty rezydencji;
- przywrócenie 7-dniowego terminu na złożenie zawiadomienia o płatności na rachunek spoza tzw. Białej listy – od dnia 1 lipca br.

9 maja br. rząd przyjął [projekt ustawy](#) o obowiązkowym e-fakturowaniu (KSeF). Projekt przewiduje wprowadzenie obowiązku wystawiania e-faktur od 1 lipca 2024 r. Nowy obowiązek nie będzie dotyczyć wszystkich podatników VAT w Polsce, gdyż z e-fakturowania zwolnione zostaną podmioty zarejestrowane na VAT w Polsce, ale nieposiadające przy tym stałego miejsca działalności gospodarczej na terenie kraju. Dla części zagranicznych podmiotów zarejestrowanych na potrzeby VAT w Polsce ewentualne potwierdzenie nieposiadania stałego miejsca działalności gospodarczej w kraju może wiązać się z brakiem obowiązku wdrożenia KSeF.

INTERPRETACJE PODATKOWE

Dyrektor KIS wydał kolejną [pozytywną interpretację indywidualną](#) w zakresie stosowania stawki VAT 0% w eksporcie towarów w oparciu o alternatywne dokumenty wywozowe. W analizowanym przypadku wnioskodawca zmierzał do potwierdzenia możliwości zastosowania stawki VAT 0% w oparciu o elektroniczne potwierdzenie dostawy, generowane automatycznie przez system przewoźnika.

Dyrektor KIS zgodził się z wnioskodawcą, że potwierdzenie wywozu nie musi być w każdym przypadku dokumentowane za pośrednictwem komunikatu IE-599. Obserwowana liberalizacja podejścia organów podatkowych może w naszej ocenie przełożyć się na poprawę płynności finansowej podatników.

Brak straty podatkowej to jeden z warunków uniknięcia obowiązków dokumentacyjnych przez krajowe podmioty powiązane. Wątpliwości interpretacyjne w przypadku spółek opodatkowanych estońskim CIT rozstrzygnął Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej. W wydanej [interpretacji](#) wskazał, że chodzi o pojęcie straty netto ustalonej na podstawie przepisów o rachunkowości. Jest to ważne stanowisko w kontekście ustalania obowiązków na gruncie cen transferowych.

W [interpretacji ogólnej](#) z dnia 30.03.2023 r. Minister Finansów potwierdził stanowisko sądów administracyjnych, zgodnie z którym zapłata przez pracodawcę zaległych składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne nie skutkuje powstaniem przychodu po stronie pracowników i zleceniobiorców. Z interpretacji wynika także, że płatnicy, którzy zapłacili takie zaległe składki, nie mogą ich zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów w części, w jakiej powinny być sfinansowane z dochodu pracowników.

W wydawanych [interpretacjach indywidualnych](#) uwidacznia się pogląd, że wypłata wynagrodzenia przez spółkę na rzecz członków zarządu rodzi obowiązki dokumentacyjne w zakresie cen transferowych. Zdaniem organów, w powiązaniach tego rodzaju, należy szczególnie brać pod uwagę faktyczny udział osób fizycznych w zarządzaniu lub kontroli. Odczytując intencje organów podatkowych należy stwierdzić, że podatnicy powinni patrzeć na obowiązek dokumentacyjny na gruncie cen transferowych w sposób możliwie szeroki.

ORZECZNICTWO SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH I TSUE

WSA w Łodzi [wydał wyrok](#) dotyczący możliwości stosowania wspólnej ewidencji dla celów ustalenia dochodu zwolnionego z podatku dochodowego przy jednoczesnym korzystaniu z zezwolenia strefowego oraz decyzji o wsparciu.

Zdaniem Sądu podatnik nie jest zobowiązany do ustalania osiągniętego dochodu lub poniesionej straty (za dany rok podatkowy) odrębnie w odniesieniu do zezwoleń i odrębnie do decyzji o wsparciu. Obowiązek taki nie wynika z przepisów i jednocześnie nie ma normatywnego zakazu prowadzenia wspólnej ewidencji, a Dyrektor KIS nie powinien opierać swojego stanowiska wyłącznie o treść objaśnień podatkowych MF z dnia 6 marca 2020 r.

WSA w Białymstoku [wydał wyrok](#) dotyczący wysokości oprocentowania pożyczki wewnątrzgrupowej w kontekście zgodności z zasadą ceny rynkowej.

Sąd podtrzymał zarzut dotyczący ustalenia oprocentowania na poziomie niemieszczącym się w przedziale międzykwartylowym oraz wykazał błędy w przeprowadzonej analizie porównawczej, w tym brak uwzględnienia kryterium kwoty oraz zabezpieczenia pożyczki. W świetle zaprezentowanego stanowiska warto dokonać weryfikacji posiadanych analiz porównawczych pod kątem kryteriów oraz stosowania konkretnego punktu z przedziału wyników.